

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

SECVNDVM.

dixerunt: Mgr̄, bñ dixisti: Et ampli⁹ nō audiebant eū quicq̄ interrogare. Dixit aut̄ ad illos: Quomō dicunt. Christū filiū esse Dauid, & ipse Dauid dicit in libro psalmorū: Dixit dñs dño meo. Sede a dextris meis, donec posuero inimicos tuos scabellū pedū tuorū? Dauid ergo dñm illū vocat, & quomō filius ei⁹ est? Audiēte vero cūcto pplo dixit discip̄lis suis: Cauete a scribis qui volū ambulare in stolis, & amant salutatiōes in foris, ac primas cathedras in synagogis, & primos discubitus in conuiuijs. Qui deuotātē domos viduarū, simulantes longā orationē: Hi accipiēt damnationem maiorem.

CAPVT. XXI.

Espiciēs aut̄ vidit eos q̄ mitebant munera sua in gatzophylaciū diuites, Vedit aut̄ & quandā viduā pauperculā mittentē illuc ære minuta duo. Et dixit: Vere dico vobis, quod vidua hēc paup plusq̄ oēs misit. Nam om̄es hī ex eo quod ipsi exuberat, miserūt in mūera dei: hēc aut̄ expensia sua vniuersam substantiā quā habebat, misit. Et q̄busdā dicentibus de tēplo, qđ pulchris lapidib⁹ ac donis ornatū esset, dixit: Ex his quæ videtis, veniēt dies in qb⁹ nō relinqueāt lapis suglapide q̄ nō diruat, Interrogauerūt aut̄ illū, dicētes: Preceptor, qñ hē erūnt, & qđ signū qñ ista futura sint? At ille dixit: Videte ne seducamini. Multi em̄ venient sub noīe meo, dicētes, se esse Christū, & tps̄ instat, ne igiē sequimini illos. Ceterū cū audieritis bella & seditiones, nolite terrori, oportet em̄ pri⁹ hēc fieri, sed nō statim finis. Tū dicebat illis: Insurget gēs cōtra gentē, & regnū aduersus regnū, & terremotus magni erūt in singulis locis & fames, ac pestilētē, ter-

ticulamētaq; & signa de cōelo magna erūt. Sed ante hēc oīa īnīciāt
ent vobis man⁹ suas, & p̄sequēt̄, tradētes in cōciliabula & carce/
res, trahētes ad reges ac p̄sides ppter nomē meū. cōtinget aut̄
vobis in testimoniuī. Habete igiē fix⁹ in cordibus v̄ris, nō esse p̄
meditandā defensionē, nā ipse dabo vobis os & sapientiā, cui nō
poterūt cōtradicere, necp̄ resistere oēs q̄ aduersabun̄ vobis. Tra/
demī aut̄ etiā a parētibus & fratrib⁹ & cognatis & amicis, & mor/
te afficiēt q̄sdā ex vobis. Et eritis inuisi oib⁹ ppter nomē meū. Et
pilus de capite v̄no nō perit. Per patiētiā v̄rāz possidete aīas v̄ras
Cū aut̄ videritis circūdari ab exercitibus Hierosolimā, tūc scito/
te, qđ immineat desolatio eius. Tūc q̄ in Iudea sūt, fugiāt ad mō/
tes: & q̄ in medio ei⁹, discedat: & q̄ in regiōib⁹, nō intrēt in eā: q̄a
dies vltiōis hi sunt, vt iplean̄ oīa q̄ scripta sunt. V̄e aut̄ pregnāti
b⁹ & māma nutriētib⁹ in illis dieb⁹, Erit em̄ afflictio magna sup/
terrā, & ira in pplo hoc. Et cadent acie gladij, & captiui ducēt in
oēs gentes. Et Hierusalē calcabit̄ a gentibus donec impleant̄ p̄a/
gētiū. Et erūt signa in sole & luna & stellis, & ī tr̄is anxietas gētiū
p̄ desperationē, resonāt̄ mari & fluctu, extabescētib⁹ hoībus p̄
timore, & expectatiōe eoꝝ q̄ supueniēt orbi terrag. Nā v̄tutes cō/
lorū mouebunt̄. Et tūc videbūt filiū hoīs veniente in nube cū po/
testate & gl̄ia magna. His aut̄ fieri incipiētib⁹, suspicite & attoli/
te capita vestra qm̄ appropinquat redemptio v̄ra. Et dixit illis si
militudinē: Videte sicut & omnes arbores, cū protrudunt iam
gēmas, cernentes ex vobis p̄fiscit̄, quod iam instet æstas. Ita &
vos cū videritis hēc fieri, scitote quod instet regnum dei. Amen

S̄

SECVNDVM.

dico vobis, nō p̄teribit ætas hęc, ante q̄ oia facta fuerint. Cœlū & terra transibūt, v̄ba aut̄ mea nō transibūt. Cauete aut̄ vobis. ne q̄n grauenē corda v̄ia crapula & ebrietate, & curis hui⁹ vite, subi⁹ tusq̄ vobis ingruat dies ille. Tanquā laqueus em̄ superuenieret in d̄es q̄ sedent sup̄ faciē tocius terrę. Vigilate itaq̄ oī t̄pe, deprecat̄es, vt liceat vobis effugere ista oia quæ futura sunt, & stare ante filiū homis. Docebat aut̄ interdiu in templo, noctu vero exiens diuersabat̄ in monte qui vocatur oliviarum. Et omnis populus diluculo ventitabat ad eum, vt in templo audiret eum.

CAPV T. XXII.

N̄stabat aut̄ dies fest⁹ a zymorū, q̄ dicit̄ pascha. Et q̄rebat̄ p̄cipes sacerdotū & scribæ quoī Iesū iterficeret, timebat̄ em̄ plebē. Intrauit aut̄ satanas ī Iudā, cui cognomen erat Iscariotes, qui erat e numero duodeci, ab h̄tq̄ & locutus est cū principib⁹ sacerdotū ac magistratibus quēadmodū illū traderet eis. Et gauisi sunt, ac pacti sūt pecuniā illi se daturos. Et ille spopōdit̄, q̄rebatq̄ opportūitatē, vt traderet illū illis sinetur̄ ba. Venit aut̄ dies a zymorū, in qua necesse erat immolari pascha. Et misit Petru ac Ioannē, dicēs: Eūtes parate nobis pascha. vt edamus. At illi dixerunt ei: Vbi vis paremus? Et dixit ad eos: Ecce introeuntib⁹ vobis in ciuitatē occurret hō qdā vas aquæ testaceū portās, seq̄mini eū in domū in quā intrat, & dicetis patrifamilias rediū: Dicit tibi magister: Vbi ē diuersoriū, vbi pascha cū dicip̄ lis meis edā? Et ipse ostendet vobis cœnaculū magnū stratiū, ibi parate. Eūtes aut̄ inuenerūt sicut dixerat illis, & parauerūt pascha.